

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
8-28 Luglio 2017

Novi život

Dana 25. travnja 2021. proživjela sam najteže, uznemirujuće i najradosnije iskustvo u svom životu... prvi put sam postala majka; zaista, u 23.49 rođena je Camilla ... ali rođeni su i nova majka i novi otac.

Prvi dani nakon porođaja, samo što sam izašla iz bolnice, bili su za mene zaista komplikirani, bila sam jako umorna od višesatnih trudova i boli; često se priča o glasovitoj

"postporođajnoj depresiji", ali nikad ne misliš da bi se to moglo dogoditi tebi.... I umjesto radosti, kad sam se našla s najdragocjenijim darom koji mi je život mogao dati, ja sam plakala zbog nebitnih stvari, a da nisam ni znala razlog; nisam mogla uživati u svojoj djevojčici, unatoč tome što sam je voljela više nego samu sebe.

I baš u tom trenutku doživjela sam Božju nježnost koja je bila u gestama svih ljudi koji su mi bili bliski. U ljubavi moje majke koja se brinula za moje potrebe i učila me najljepšem zanimanju, biti majka; u bojazni moga muža koji se brinuo

da mi ništa ne nedostaje; bilo je to po blizini mog oca i moga brata koji su malim gestama pratili moje dane; i bilo je u trajnoj podršci koju su mi davali moji rođaci bez obzira bili blizu ili daleko, nisu propustili da osjetim njihovu blizinu i njihovu ljubav.

Razmišljajući o svom iskustvu, kako se nalazim u riječima pape Franje, kada se, proglašavajući godinu posvećenu obitelji Amoris Laetitia, zadržava na "odgojnoj vrijednosti" obiteljske zajednice:

U obitelji će se moći iskusiti iskreno zajedništvo kadaje ona kuća molitve, kada je ljubav ozbiljna, duboka i čista, kada oproštenje nadvlada neslogu, kada svakidašnju gorčinu življenja zasladi uzajamna nježnost i prianjanje uz volju Božju. Na taj se način obitelj otvara za radost koju Bog daje svima koji znaju darivati s radošću.

I sada kada sam majka, upravo su to vrijednosti koje bih htjela prenijeti svojoj kćeri, da raste u molitvi, u ljubavi i poštovanju prema sebi i drugima, da bude ljubazna i raspoloživa, a nadasve da može oprštati i darivati ljubav bez mjere.

Debora Brunetti

Uvodnik

- ◊ Novi život

Prostor Vrhovne uprave

- ◊ Seminar formacije za službu vodstva

Iz svijeta ASC

- ◊ Poseban dan
- ◊ Dragulji SMDM
- ◊ Klanjateljice rijeke milosrđa zahvaljuju Bogu i s. Serafini
- ◊ Biti blagoslov
- ◊ Dar zahvalnosti

Kazalo

1	◊ Dobrobit u školi	7
	◊ Snaga slušanja	8
2	◊ Jesenski formativni susreti	10
3	Prostor za JPIC/VIVAT	
3	◊ Fratelli Tutti – poglavlje 8	11
4	U Družbi	
5	◊ Kalendar Vrhovne uprave	12
5	◊ Redovnički zavjeti	12
6	◊ Rodendani: Slavimo život	12
	◊ Preselile su u kuću Očevu	12

Seminar formacije za službu vodstva

Nova krv za svijet: poziv postati voditelji ispunjeni duhom u svijetu koji nastaje

Dana 11. listopada 2021., u 13.00 sati u Rimu je započeo seminar formacije za službu vodstva i administracije, online-putem, uz sudjelovanje 40 Klanjateljica i 35 CPPS misionara.

Seminar je nastao na inicijativu Vrhovne uprave u suradnji s Vrhovnom kurijom Misionara CPPS kako bismo odgovorili na poziv Odredbi VS 2017.: *Promičimo participativno vodstvo koje poziva sve da svoje darove stave u službu jedinstvenog tijela; radimo kao partneri s mnogim drugima, suodgovorni za poslanje.*

I preporuka za: *Vrednovanje mogućnosti bliže suradnje s CPPS za programe koje nudi CIS;*

Tema seminara je *Nova krv za svijet: poziv postati voditelji ispunjeni duhom u svijetu koji nastaje.*

Njegov je cilj upravo formacija voditelja u svjetlu duhovnosti Predragocjene Krvi, u duhu karizme svetog Gašpara i svete Marije De Mattias, uz uključivanje subraće i susestara iz različitih sektora poslanja, iz različitih dijelova svijeta, od istoka do zapada i od sjevera do juga zemlje koji su već angažirani ili će biti angažirani u službi organizacije i vodstva.

Seminar ima za cilj promicanje vrijednosti kao što su: trajna formacija, interkulturnost (interakcija između članovima dviju Družbi), komplementarni pristup duhovnosti Krvi Kristove, rast u duhovnom identitetu, prilika za širu formaciju.

Aktivnost traje 12 dana, a raspoređena je u 4 online modula po tri poslijepodneva mjesečno, do siječnja 2022. godine.

- Glavne teme proizlaze iz razvoja naslova programa "Nova krv za svijet":

- Poziv postati voditelj
- Vodstvo
- Voditelj pun duha
- U svijetu u nastajanju,

kroz participativnu, iskustvenu i sustavnu metodologiju. Poziva sudionike da iznova prouče način kako vršiti ulogu voditelja na mjestima

svojeg služenja i poboljšati kvalitetu svoga vodstva umjesto stjecanja teorijske vještine. Voditelji seminara su tim od 3 člana međunarodne grupe *Faith and Praxis*: Emili Turú, FMS, Frances Heery i Lissy Sebastian, RNDM; *Faith i Praxis* je međunarodna organizacija koju su osnovali redovnici koji prate različite Družbe u formativnim procesima u službi vodstva za Poslanje u Crkvi.

Zahtjevna služba kao što je služba vodstva zahtijeva da naučimo sve više i više odgovarati sa srcem ukorijenjenim u duhovnosti Krvi Kristove. Papa Franjo se nekoliko puta u svojim najnovijim dokumentima osvrnuo na važnost trajne formacije, posebice u ovom vremenu definiranom kao vrijeme epohalnih promjena.

Svima želimo vrijeme milosti i rasta kako bismo odgovorili na znakove vremena, u novosti Duha, srcem Kristovim, na putu koji su otvorili Utemeljitelji.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Poseban dan

15. rujna bio je poseban dan jer smo slavile blagdan Marije, Žene Novog Saveza. "Da" ove Žene dao je priliku Bogu da donese Spasitelja na svijet da nas spasi. Ova žena zasluguje naziv „Žena Novoga saveza“ jer je prihvatila Božji plan za naše spasenje koji se po njoj ostvario. Krv Isusa, Njezinog Sina, koju mu je ona dala, krv je Novog Saveza.

Bio je to poseban dan jer smo započele ovu novu fazu, a to je postulatura. Idemo naprijed s entuzijazmom kako bismo, poput Marije, i mi mogle odgovoriti potvrđno Gospodinu. Zahvaljujemo Družbi što nam je dala najbolju formaciju kako bismo bile dobre Kristove službenice, dok nastavljamo živjeti u skladu s karizmom i duhovnošću Družbe. Obred primanja u postulaturu Družbe započeo je u 18 sati. Sestra Lucina John, regionalna poglavarica, pojasnila je važnost ovog dana za našu Družbu. Pozvala nas je da ljubimo Mariju, "Ženu Novoga Saveza" i da joj se povjerimo u svakodnevnom životu. Nakon

obreda, uslijedila je sveta misa koju je predvodio o. Henry Nila, CPPS.

Zahvaljujemo sestri Lucini, regionalnoj poglavarici i njezinom Vijeću što su nas primile i omogućile da započnemo postulaturu. Zahvaljujemo Bogu na daru poziva. Po zagovoru Marije, Žene Novog Saveza i svete Marije De Mattias, neka nam Bog da svoju milost da svaki dan odgovorimo Gospodinu s „Da“.

Postulantice

Anitha Justus, Adventina Experius, Juster Martin, Sesilia Raimond, Witness Vicent i Maria Emanuel

Dragulji SMDM

Moje je putovanje puno neuspjeha. Imam puno poteškoća, ali sam ipak blagoslovljena. U svom životu sve što želim je postići svoju sreću i uspjeh. Sanjam da ću jednog dana postati profesionalni pedagog, a dio moje odskočne daske je biti službenica Božja i da budem jedna od "Dragulja Svetе Marije De Mattias" (SMDM Jewels).

Ja sam Joyce Ann, imam 18 godina. Imala sam 9 godina kada sam se pridružila grupi: Dragulji SMDM. Naš cilj kao Dragulja je proučavanje, učenje i primjena Riječi Božje. Klanjateljice Krvi Kristove dale su nam priliku da razvijemo svoje duhovno zdravlje i da damo dublji smisao svom životu. Pomažu nam rasti i iskusiti važnost Boga u životu. U 9 godina koliko sam bila Dragulj, shvatila sam da sam svaki dan u svom životu bila sposobna biti snažna i ljubazna. Mogu reći da je moj život bio pun poteškoća, ali kako su me Dragulji naučili pravim stvarima, naučila sam

svoje bitke voditi molitvom.

U našoj grupi imamo mnogo aktivnosti. Osim proučavanja Riječi Božje, mi, seniori grupe, radimo poslije škole s djecom od 7 do 11 godina. Bilo nam je zabavno, jer unatoč pandemiji još uvijek možemo podijeliti svoje iskustvo o Bogu, ali i rasti u vještinama podučavanja i vođenja budući da sanjam o tome da postanem odgajateljica. Imamo i plesne i pjevačke aktivnosti, manifestacije zahvalnosti. Dragulji su također na usluzi župi San Lorenzo Ruiz; zapravo, neki su članovi skupine uključeni u župnu službu mlađih, dok su drugi članovi Župnog zbora. Ove aktivnosti i odgovornosti također nam pomažu da rastemo kao osobe. Još smo premlade da bismo se preispitivale o životu u stvarnosti. Zato smo najčešće u krivu, ali brigom Klanjateljica Krvi Kristove vraćamo se na pravi put. Kad mi je majka umrla prije 6 godina, mislila sam da je moj život beskoristan.

Mislila sam da ne mogu dalje živjeti jer više nema moje majke. Pitala sam Boga zašto moram patiti, bila sam ljuta na Njega, jer mi uistinu nanosi bol, ali nemam drugog izbora nego nastaviti živjeti. U početku mi je bilo teško, ali uz vodstvo moje SMDM obitelji pronašla sam drugi razlog za život. Shvatila sam da su izazovi koje nam Bog daje korisni, jer se učimo boriti. Život se ne sastoji u patnji, već u tome da budemo sretni, da se zagrlimo, da pomažemo jedni drugima da rastemo i da imamo vjeru u Boga.

Dragulji SMDM postali su važni u mom životu do te mjere da ih se ne želim lišiti i to je jedan od

razloga koji podržava moj san. Obećala sam sebi da ču se, kad odrastem, posvetiti pomaganju drugoj djeci, budućim Draguljima, da rastu i podržavati ih kako su nas Klanjateljice Krvi Kristove odgajale. Biti Dragulj ne znači samo rasti u osjećaju odgovornosti, već također graditi prijateljstvo, obitelj, ljubav i sreću. Zahvalna sam Bogu jer sam izabrana za iskustvo koje imam u ovoj grupi i uvijek ću čuvati te trenutke. Koristim ovu priliku kako bi zahvalila Zakladi Srce i Ruke SMDM na pomoći i podršci u ostvarivanju mojih snova. Bilo mi je zadovoljstvo postati dio vaše dobrotvorne organizacije. Sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove koje nikada niste propustile brinuti o nama kao da smo vaša djeca. Hvala vam što ste nas jačale i što ste nas prosvijetlile. Dragulji Svete Marije De Mattias učinit će vas ponosnima. Neka nikad ne ponestane milosrđa.

*Joyce,
Dragulji S. Maria De Mattias, Filipini*

*Kontinentalno područje: Amerike
Regija Manaus*

Klanjateljice rijeke milosrđa zahvaljuju Bogu i s. Serafini

- Bože moj, ovo je nemoguće!
- Ne mogu vjerovati svojim očima!

Ove i druge slične riječi izgovorili su oni koji su vidjeli ljudi koji su uvučeni u katastrofu ili su došli vidjeti ovaj jedinstveni incident, koji se dogodio ispred našeg samostana Predragocjene Krvi, 15. listopada ove godine, na dan kad smo slavili dan s. Serafine, 21. listopada. Reći ću vam ukratko: imamo auto MARKE SPIN, koji je vrlo koristan za mnoge poslove. Vozač koji kod nas radi nekoliko desetljeća otišao je na godišnji odmor, a mi smo na njegovo mjesto uzele mladu gospodu koja je kod nas već radila isti posao.

Ova žena, imenom Catarina, pomaže nam u raznim poslovima u kući, a također i s vremenom na vrijeme kad imam problema s računalom.

Jednog jutra ušla je u moju sobu tražeći me

da molim za jednu njezinu potrebu. Catarina pripada drugoj vjeroispovijesti, nije katolkinja, ali sam je povjerila našoj ČASNOJ SLUŽBENICI s. Serafini, tražeći njezin zagovor za ovu prijateljicu.

Sljedećeg dana dogodila se ta neobjašnjiva činjenica koju pričam kako bi ljubav i odanost prema našoj Časnoj službenici mogle još više rasti među nama. U 13.00 sati gospođa Catarina je otišla autom učiniti jednu uslugu.

1- Nakon što joj je portir otvorio vrata da je pusti van, iz nepoznatog razloga automobil je jurnuo prelazeći ulicu, zaustavivši se uz jaku buku na suprotnom nogostupu. Ulica o kojoj govorim, Avenida Constantino Nery, ima dvije vozne trake i konstantan promet, posebice u to doba dana. Opisujem milosti koje smo primile:

2- Vidjevši iznenađujuću jurnjavu automobila, autobus koji je dolazio iz suprotnog smjera, krcat putnicima, čudom se zaustavio, a da ga naš auto nije dotaknuo;

3- Pločnikom je prolazila gospođa sa svojom malom kćerkicom, koje su se zaustavile, a da ih auto nije dotaknuo;

4- Naš auto se zaustavio bez nanesene ikakve štete na velikoj zgradi ispred našeg samostana.

5- Catarina je izašla neozlijedjena, a automobil treba popraviti u donjem dijelu.

Zbog jake buke ljudi su pohitali u pomoć

vozačici kojoj se naglo povisio krvni tlak.

Dana 21. zahvalile smo našoj dragoj Časnoj službenici sestri Serafini. Drugi dan je došla Catarina tražeći me samo da zahvalim sestri Serafini za nju.

Stručnjak za automobile rekao nam je da je to pravo čudo. Nesreća je mogla prouzročiti mnogo smrtnih slučajeva i morale bismo platiti odštetu mnogim ljudima, jer je očito bila naša greška.

s. Marilia Menezes, ASC

Kontinentalno područje: Amerike
Regija SAD

Biti blagoslov

Svaki dan primamo blagoslove i možemo darivati blagoslove. Oni su poput zraka koji nas okružuje. Udišemo blagoslove kada shvatimo da smo mi blagoslovljeni i da je svijet oko nas blagoslovljeno mjesto i tako primljene blagoslove izdišemo na druge.

Što znači biti blagoslov? Sliči mnogim načinima na koje svakodnevno dopiremo do drugih: osmijeh, lijepa riječ, dobro djelo. Projekt "Budi blagoslovljeni vrt", jedno je od onih dobrih djela koja ujedinjuju nevjerojatnu skupinu ljudi. To je prilika koju su stvorile Klanjateljice i župljeni Svetog Patrika u Rumi i Svetog Ivana u Red Bud, obadva grada u državi Illinois. Oni koji siju sjeme, počevši od sadnica koje će rasti te postanu repa, kupus, rajčica i krastavci. Volonteri dviju župa ove biljke presađuju u vrt samostana u Rumi. Nakon nekoliko tjedana vrtlarstva, sanduci sa svježim proizvodima skupljaju se i tjedno odnose u Cosgrove's Kitchen u East St. Louisu, Illinois.

Ovo je jedan od načina kako biti blagoslov. Može se biti takav blagoslov na

mnogo načina. Može se dogoditi kad s drugima sjednemo za stol i slušamo osobu koja sjedi do nas. To znači prinijeti druge i sve ljudi i situacije u našem svijetu pred našeg Boga, tražeći da možemo primiti i dati blagoslove koji su našem svijetu potrebni.

Toliko je nepoznanica u našem svijetu, koliko razlika u mišljenjima i uvjerenjima: ljudi koji vjeruju u sukobe, ljudi koji samo žele mir, ljudi koji žele stvari na određeni način, ljudi koji žele ono što je najbolje za sve, ljudi koji vjeruju da su sporovi najbolji način da se krene naprijed. Postoje osobe koje se bore za osnovne potrepštine, osobe zarobljene u nepravednim situacijama. Možda ne možemo riješiti probleme našeg svijeta, ali smo ipak pozvani biti blagoslov.

Tijekom ove sezone žetve možemo odvojiti vrijeme za realizaciju blagoslova koji su ušli u naše živote i pronađemo načine te ih podijelimo s drugima. Budi blagoslov i suočajna prisutnost u našem svijetu.

s. Barbara Hudock, ASC

Dar zahvalnosti

Kad sam počeo razmišljati o mjesecu studenom, riječ koja mi je stalno dolazila na pamet bila je *zahvalnost*.

U ovaj osjećaj utkala sam sljedeće misli i već nekoliko mjeseci razmišljam o toj temi.

Napuštanje misije u Crownpointu, Novi Meksiko, u srpnju, dalo mi je priliku da sa zahvalnošću razmišljam o 14 godina koliko sam imala čast služiti kao medicinska sestra u javnom zdravstvu među ljudima Diné ili Navajo i naučila toliko od njih, od strane sestre Maureen Farrar i stvorenja oko sebe.

Osjećam da sam odrasla kao osoba, profesionalno, duhovno i kao Klanjateljica tijekom ovih godina poslanja. Putovanje je bilo uistinu izvanredno. Također sam zahvalna što sam mogla provesti vrijeme sa sestrama u Wichita, Kansasu i Columbiji u Pennsylvaniji, nakon što sam napustila Novi Meksiko, i ponovno se povezati, jer je prošlo nekoliko godina otako sam ih osobno posjetila. Bilo mi je zadovoljstvo barem pozdraviti ih i izmijeniti koje sjećanje.

Zatim, po mom dolasku u St. Louis, ponovno se pojavila zahvalnost jer su časne sestre i kolege bili tako ljubazni i strpljivi dok sam započinjala svoje novo služenje i kretanje gradom, a nekoliko sam se puta izgubila u tih prvih nekoliko tjedana.

Živjela sam sa zahvalnošću dok sam u listopadu pomagala u Centru Ruma u pratnji sestara i kolega. Zahvalna sam na osobnim razgovorima u Clementine Hallu. Uvijek je lijepo povezati se kroz pripovijedanje, mudrost i pokoj smijeh. Privilegija je čuti sestre kako razmišljaju o svojim misijskim vremenima, o radosti mnogih putovanja s drugima i s Bogom.

Jedna stvar koja mi je stvarno dirnula u srce je iskustvo sa sestrom Ann Fearday, ASC, kada je odlučila obrijati glavu umjesto da gleda kako joj kosa malo po malo opada zbog kemoterapije. To je trenutak koji će uvijek pamtitи kao svjedočanstvo njezine hrabrosti i njezine vjere. I to je bilo prvi puta da sam dotaknula britvu. (Ann je bila dvostruko hrabra!)

Ovu nit zahvalnosti dobro je izrazila sestra Leona Luechtfeld, ASC, koja je naziva "stavom zahvalnosti". Leona je sa mnom podijelila mišljenje da se ne može biti zahvalan na svemu, već stvarima treba dati određeno ime. Dakle, budući da je studeni mjesec zahvalnosti, imajmo ovaj stav na umu.

*Ahé hee' (hvala na jeziku plemena Diné)
s. Michelle Woodruff, ASC*

Dobrobit u školi

U školi se rađa psihopedagoški tim za podršku učenicima, obiteljima i učiteljima

Lijepa prilika za naše područje, odgovor na konkretnu potrebu našeg vremena: ovo je projekt Instituta Predragocjene Krvi iz Barija pod nazivom "Dobrobit u školi". To je psihopedagoški tim koji je naš Institut, potaknut svojom neumornom pažnjom prema čovjeku, stavio u službu školskoj zajednici i cijelom području pokrajine Puglia, gdje Klanjateljice ispisuju stranice odgoja sada gotovo stoljetnog.

Dana 13. listopada, tijekom konferencije za medije, uprava IPS-a, u osobama tima Predsjedništva Instituta s. Giuseppina Fragasso, s. Francesca Palamà i prof. Angelamaria Garofalo, predstavila je projekt, članove tima i Ured za slušanje (razgovor). Nazočnost pojedinih predstavnika lokalnih institucija na događaju, istaknula je plodnu isprepletenost života Instituta sa svim okolnim društvenim tkivom kao i važan doprinos koji zajednica Klanjateljica Krvi Kristove predstavlja za humani rast grada Barija. Naime, na susretu predstavljanja projekta nazočnima se obratio pravobranitelj maloljetnika, djece i adolescenata - Regija Puglia - dr. Ludovico Abbaticchio, vijećnica za Javno obrazovanje Općine Bari, Paola Romano, i predsjednik CISM katoličkih paritetnih škola Puglia, o. Luigi Gaetani.

„Dobrobit u školi“ rođena je u školskom okruženju kako bi podržala obrazovnu zajednicu, učenike i obitelji na prirodnom putu formiranja i rasta, danas ugroženih i snažno oslabljenih dugim razdobljem pandemije. Stoga je cilj odgovoriti na nove obiteljske i relacijske kritičnosti mališana, naglašene izolacijom koju nameće pandemijska situacija koja je nedavno obilježila cijelo društvo. Psihološko-pedagoška potpora - objašnjeno je

tijekom izlaganja - ima za cilj podržati i vratiti tu psihičku dobrobit bitnu za obrazovni i didaktički uspjeh svakog učenika. Mnogi, brojni kritični problemi s kojima se djeca i adolescenti susreću nakon posljedica pandemije i šire: nemir za život u grupi, pretjerano korištenje pametnih telefona i računala samo su neke od prepreka koje treba prevladati. Škola osjeća žurnu potrebu za stručnom pomoći kako ne bi surfala pogledom, već kako bi točno znala usmjeriti korake, a zatim se konfigurirati kao referentna točka za često zbunjene roditelje koji traže roditeljsko obrazovanje.

Zamišljen već neko vrijeme i silno željen od strane uprave našeg Instituta u Bariju, psihopedagoški tim čini visokokvalitetne usluge domaćih stručnjaka: dr. Giacoma Panzarino, pedagoginja; dr. Chiara Leuci, psihologinja; dr. Francesca Gioieni, psihoterapeutkinja, dr. Caterina Pucci, psihomotoričarka i s. Liana Campanelli, profesorica Pravnog odgoja i diplomirana psihologinja.

Sestra Francesca Palamà je na kraju susreta podsjetila da će u srcu nastojanja Instituta Predragocjene Krvi trajno biti cjelovita dobrobit osobe, praćena neprestanom stručnošću i brigom. Naime, Institut Predragocjene Krvi ove godine odlučio je obogatiti obrazovnu ponudu za djecu od 3 do 5 godina projektom „Igranje je ozbiljna stvar!“, pedagoški hod i pozornost na rast i dobrobit djeteta, koji uključuje radionice psihomotoričke, klizačke i učenja engleskog jezika i ima namjeru pomagati psihofizičkom, skladnom i cjelovitom razvoju mališana.

Svjesni da je "biti blizu" poslanje koje treba graditi iz dana u dan, Institut Predragocjene Krvi iz Barija osmislio je i ljudsko-duhovni tečaj za obitelji kako bi ušli u svakidašnji život roditelja predanih obrazovnim izazovima, još složeniji

zbog aktualnih događanja i općenito društva u kontinuiranoj i brzoj evoluciji. Nadahnut Globalnim obrazovnim sporazumom koji je promovirao papa Franjo, prvim korakom prema ponovnom pokretanju koji bi mogao "jamčiti svima pristup kvalitetnom obrazovanju koje je na razini dostojanstva svake ljudske osobe", "Prostor IPS" je naslov puta koji Institut predlaže svim obiteljima koje u njemu žele sudjelovati; to je odgovor muškarcima i ženama koji se žele susretati, razgovarati i suočiti se s različitostima.

Marilina Pesce

**Kontinentalno područje: Europa
Regija Italija**

Snaga slušanja

Prošlog 18. studenoga u nacionalnom sjedištu USMI-a (Unije viših redovničkih poglavara Italije) u via Zanardelli u Rimu, sestra Emma Zordan svojim je svjedočanstvom obogatila hod formacije "novakinja" - četrdesetak prisutnih u dvorani samostana i mnogi drugi povezani na daljinu. Više od sedam godina s. Emma volontira u rimskom zatvoru, animira radionicu kreativnog pisanja. Sestra je ispričala cijeli put

koji ju je doveo do Rebibbie. Govorila je o svom nemiru, hrabrosti i snazi koju je pronašla nakon što je prošla zatvorska vrata i mnoga koja su se otvarala i zatvarala, prije nego što je stigla do kaznenog odjela, onog u kojem je obavljala svoju volontersku aktivnost.

Već nekoliko godina živi u Latini gdje je zadužena za zajednicu "Sveti Gašpar" s 29 starijih časnih sestara, ali svake subote ujutro u osam, neizbjježno je tamo, u Rebibbi, s paketima za svoje zatvorske prijatelje. Otvoreno o tome govori sestrama koje je pozorno slušaju: "To je sad moja obitelj!" I doista, mnogim zatvorenicima je prijateljica, majka i sestra. Čak i njezina mala gesta, poput "nošenja slatkiša" za njih ima veliko značenje. To je poput milovanja duše. To potvrđuje i drugi protagonist sastanka u USMIju: Carmine C., zatočenik pred izlazak nakon 16 godina provedenih u raznim zatvorima. Bio je među prvima koji je u Rebibbi upoznao redovnicu "volonterku" i s njom surađivao. Sukob njih dvoje, čas intenzivan, čas šaljiv, omogućio je prisutnima da "iskuse" tvrdoču zatvorskog života i koliko je važna prisutnost osobe koja "izvana" zna slušati, donijeti naklonost, pažnju, nadu.

Alat na tom putu bila je "radionica za kreativno pisanje". U svom govoru sestra se osvrnula na etape ovih godina rada, prisjetivši se naslova knjiga koje su prikupile svjedočanstva zatvorenika. I zadnji napor je: predstavljanje knjige "Ne znaju svi... Glas zatvorenika iz Rebibbie" koja je bila i drugi povod sastanka.

Svezak nudi neka od svjedočanstava zatvorenika o nadi, prikupljenih prije i tijekom pandemije. Razlog za ovaj izbor objašnjava novinar Roberto Monteforte koji je surađivao sa sestrom Emmom u ostvarenju knjige: "Svjedočanstva se nude onima koji su izvan rešetaka, običnim ljudima koji sebe smatraju "slobodnima" i koji umjesto toga, prečesto su zarobljenici svojih predrasuda koje ih čine nesposobnima za prihvatanje." Tu je intervenirala i odvjetnica Antonella Pacifico, koju je također sestra Emma uključila u projekt "pisateljske radionice u zatvoru". To čini podsjećajući na "strah od poslje" koji izražavaju mnogi zatvorenici. "Ono što zabrinjava je nasilje izvan zatvora, koje se sastoji od predrasuda i prevencije. Tako se kazna nikada ne prestaje služiti jer je – naglašava on citirajući odlomke svjedočanstva iz knjige – zatvorenikova stigma utisнутa kao neizbrisiv žig na kožu". Zašto kazna nikada ne smije prestati? Zašto nevine obitelji onih koji ga služe također moraju plaćati? Kako se nositi s onim što dolazi poslje? Kad izađe, što će biti socijalna reintegracija zatočenika? Tema je predstavljena u svim dijelovima svijeta i uključuje "novake" koji su došli u Rim sa svih kontinenata.

Snažno svjedočanstvo je apel koji je uputila sestra Emma. "Premalo nas je. Dođite i vi svjedočiti vjeru u služenju zatvorenicima." „Koliko krunica traže od mene! – dodaje sestra. – I pozivam ih da mole Oče naš". Evangelizirati se može i na ovaj način: nudeći slušanje i prijateljstvo. Carmineovo svjedočenje je dirljivo. Priča o svom dijalogu s Raspetim u noćima samoće u ćeliji. "Molim ga, razgovaram s njim, povjeravam se, svađam se s njim..."

Sestra Rosanna Costantini, odgovorna za odgojno područje u USMI, to je već naglasila na otvaranju susreta: poslanje je danas ponuditi svjedočanstvo u konkretnom životu, u ljubavi prema posljednjima. To nas je naučio papa Franjo,

koji je slavio svoju prvu Coena Domini (Večeru Gospodnju) ne u Vatikanu, već u maloljetničkom zatvoru Casal di Marmo perući noge dječacima zatvorenicima. "Ovo je Crkva koja ide u službu odbačenih!" Ima onih koje uvjeravaju da će od vrhovne poglavarice svoje Družbe zatražiti mogućnost da slijede put koji je naznačila sestra Emma. Evo kako svjedočanstvo dopire do srca! Trebalо bi reći da je cilj postignut. Ali ono najteže ostaje: doći do srca onih koji su navikli suditi bez suošćanja i pomoći im da otkriju bratstvo. Čak i prema braći u zatvorima. Upravo je to cilj knjige "Ne znaju svi...". Pomoći razumjeti i znati kako bismo bili ljudskiji.

Roberto Monteforte

Jesenski formativni susreti

Od 15. do 17. i od 18. do 20. listopada 2021. u Kući Matici u Bolesławiecu, Klanjateljice Krvi Kristove Regije Wrocław sudjelovale su na jesenskim formacijskim danima. Susret je predvodio o. Stanislaw Jarosz, pavlinski svećenik, prior Svetišta Gospe od pobjede u Brdówu. Konferencije, uvod u meditacije i homilije bili su postavljeni na temu formacije za godinu 2021/22. „*Tko nas vidi – vidi Krista? Biti Evanđelje za svijet*“. Zajedno s ocem Stanislawom ponovno smo otkrile dar života, bile smo zadržljene darom redovničkog poziva i otkrile smo dar osobne svetosti. Na putu prema svetosti poučene smo kako oprostiti sebi i drugima. Sve je to bilo predstavljeno na jednostavan, ilustrativan, biblijski i dubok način. Sadržaj koji se prenosi i sluša nije samo voditeljeva erudicija, čitanje ili sposobnost vodstva. Slušale smo svećenika koji ljubi Boga, koji sluša njegovu Riječ i živi je, koji uočava svoj osobni grijeh – za sebe kaže: ja sam grješnik, a prije svega se osjeća kao dijete koje Bog uvijek voli. Traženje svetosti predstavljeno je u slici vrlo stabilne stolice, s tri noge: Riječ Božja - iz koje se rađa vjera; liturgija – djelovanje Duha Svetoga, koji omogućuje primanje Božje milosti; redovnička zajednica – koja „pokazuje“ moje obraćenje. Obratiti se znači početi razmišljati drugačije nego prije.

Prema riječima oca Stanislawa, redovnička zajednica je tu da razotkrije moj grijeh, da se u nama ispuni otajstvo smrti i uskrsnuća. Redovnička zajednica je ogledalo mojih slabosti, mana i grijeha. Opet, puno godina nakon polaganja zavjeta, učimo živjeti u zajednici i za zajednicu. Redovnička zajednica je mjesto oprosta, a oprost nije ništa drugo nego preuzimanje na sebe posljedica tuđih grijeha. Pater nam je predložio da ponovno pozovemo Mariju u ovu stvarnost zajednice, kakva smo sada, i da zajedno s njom (u obnovljenoj savjesti) obavljamo svoje kućanske poslove i hodamo putevima apostolata. Naučile

smo i gledati Isusov križ – Zaručnika. Pater je rekao: „Čovjek bez križa ne može upoznati Krista Raspetoga“. U našoj jesenskoj formativnoj školi čule smo i istinu o tome zašto se ponekad bojimo svog križa. Čimao nas plaši križem... trpijet ćeš, bit ćeš bolesna, gledaj kako te iskoristavaju u ovoj zajednici, Družbi, na tvom radnom mjestu...

Ovo je vrijeme prekrasne poljske jeseni – zlatne boje lišća, zrake jesenskog sunca, dar sestrinstva, osobno slušanje očitih i poznatih objavljenih istina, susret s ocem koji svjedoči o svom iskustvu Ljubavi Božje, a nadasve neizmjernosti Božje milosti koja nas okružuje.

s. Gabriela Janikula, ASC

FRATELLI TUTTI – poglavje 8.

Maryknollov ured za globalna pitanja zaključuje svoj Vodič za proučavanje Fratelli Tutti uzimajući u obzir uvjerenje pape Franje da religije mogu koristiti bratstvu kako u Crkvi tako i u društvu. On kaže: "Mi, vjernici različitih religija, znamo da je dobro za naše društvo činiti Boga prisutnim. Traženje Boga iskrena srca, sve dok ga ne zaklanjamо svojim svjetonazorskim ili osobnim interesima, pomaže nam danas da se uzajamno prepoznajemo kao suputnici, uistinu braća i sestre (FT 274)."

Urođeno dostojanstvo svakog čovjeka kao djeteta Božjega nešto je što se ne može zaboraviti niti umanjiti. To je dio "DNK" koji nas povezuje s Bogom i s drugima. Religije svijeta govore o tom dostojanstvu i potiču sljedbenike da žive prema „Zlatnom pravilu”, prema tradiciji: Ijubi Boga, Ijubi druge kao samoga sebe".

Marija De Mattias poznavala je tu istinu "u svojim kostima". Za nju je svaka osoba "vrijedila Krvi Kristove". Naše Konstitucije nas podsjećaju da je „naša međusobna ljubav u zajednici naše prvo apostolsko svjedočanstvo". Točka 9., poglavje II. nastavlja: „Iz svojih zajednica širimo ljubav, pažnju i molitvu na sve Klanjateljice diljem svijeta, kao i na naše obitelji, od kojih smo odvojene evanđeoskim pozivom Isusa Krista. Radosno dijelimo s cijelim Božjim pukom ljubav koja nas spaja u Gospodinu, a izražena je u služenju koje oslobađa za rast u zajedništvu s drugima." Ova ljubav počinje kod kuće i širi se na sve strane svijeta, u sve širim uključivim krugovima ljubavi i zajedništva.

Zajednica je poziv na zajedništvo, na jedinstvo, na razumijevanje jedne biti koja ujedinjuje sve nas i cijelo stvaranje. "Crvena vrpca" koja nas povezuje je ista koja nas sve ujedinjuje. Pitanje koje si moramo postaviti dok pokušavamo živjeti poziv iz Fratelli Tutti je:

"Kako se konkretizira svaki dan moj poziv u odnosu na savez s Bogom i drugima dok prolazim putem s onima oko sebe i sa zemljom?"

Što/ kako bih mogla biti pozvana promijeniti u svojim odnosima kako bi mi pomogli u ostvarenju onog lijepog poretka stvari?

Što izabirem učiniti u svezi s tim?"

s. Toni Longo, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

5.-10. i 12.-17. studenog: s. Wiesława vodi Lectio Divina novakinjama prve godine

18. studeni: sjednica Proširenog Vrhovnog vijeća

19. studeni – 17. prosinac: s. Nadia, s. Matija, s. Wiesława i s. Monica nalaze se u kanonskoj vizitaciji u Regiji Tanzanija.

Redovnički zavjeti

3. prosinca 2021.

Slavlje doživotnih zavjeta – Regija Wrocław (Poljska)

s. Tatiana Studentowa

NAŠE ČESTITKE I NAŠA MOLITVA!

Rođendani: Slavimo život

STUDENI

40. rođendan

s. Catherine Mary Isthaky	11. 11. 1981.	Indija
s. Flor Manga	24. 11. 1981.	Filipine
<u>70. rođendan</u>		
s. Mariamma Kunnakkal	13. 11. 1951.	Indija
s. Kornelija Bosankić	15. 11. 1951.	Zagreb
s. Elżbieta Bukis	29. 11. 1951.	Wrocław

80. rođendan

s. Verena Bürki

90. rođendan

s. Jeannine Bahr

s. Olivia Massaccesi

09. 11. 1941. Schaan

09. 11. 1931. SAD

15. 11. 1931. Italija

PROSINAC

40. rođendan

s. Snježana Pavlović	15. 12. 1981.	Zagabria
s. Beata Płowaś	23. 12. 1981.	Wrocław
<u>50. rođendan</u>		
s. Bincy Marottikudy	07. 12. 1971.	Indija
s. Renata Vukadin	16. 12. 1971.	Zagreb
<u>70. rođendan</u>		
s. Janja Pujić	01. 12. 1951.	Zagreb
s. Rozarija Ćurić	13. 12. 1951.	Zagreb
s. Štefica Kezić	26. 12. 1951.	Zagreb
s. Josipa Draguljić	30. 12. 1951.	Zagreb
<u>80. rođendan</u>		
s. Emma Zordan	05. 12. 1941.	Italija
s. Maria Biasini	09. 12. 1941.	Italija
s. Elizabeth Ann	12. 12. 1941.	SAD
s. Stephanie Heskamp	17. 12. 1941.	SAD

90. rođendan

s. Elizabeth Kolmer

s. Michaeline Ryan

s. Anne Irose

s. Stella Rita Benetti

11. 12. 1931. SAD

19. 12. 1931. SAD

23. 12. 1931. SAD

28. 12. 1931. Italija

Preselile su u Kuću Očeva

26. 10. 2021.	s. Georgia Kampwerth	SAD
29. 10. 2021.	s. Leonija Mila Ćuković	Zagreb
30. 10. 2021.	s. Amalia Fiasco	Italija
12. 11. 2021.	s. Lea Dominkovic	Zagreb
19. 11. 2021.	s. Teresa Capobianco	Italija

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXIII. - br. 10, studeni/prosinac 2021.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Prijevod

s. Mirjam Kuštreba - hrvatski

s. Betty Adams - engleski

s. Anastazia Floriani - kiswahili

s. Bozena Hulisz - poljski

s. Beth Simone Andrade - portugalski

s. Miriam Ortiz - španjolski

s. Johanna Rubin - njemački